

DIVOKÁ DEVADESÁTÁ

Co se stalo s českým filmem před třiceti lety? Po téměř půlstoletí se zhroutil státní filmový monopol a výroba filmů se vrátila do rukou většinou špatně kapitálově zajištěných soukromých společností. Filmaři hledali (a ne vždy nacházeli) nové tvůrčí cesty, jimiž se mohli a zároveň chtěli ubírat. Vedle existenčních problémů jsou ale devadesátá léta zároveň obdobím nejednoho autorského experimentu, který stojí za to připomenout.

Tereza Czesany Dvořáková je filmová historička a pedagožka. Působí na katedře filmových studií FF UK, kromě dějin filmu se ve své odborné činnosti rovněž systematicky zaměřuje na rozvoj filmové a audiovizuální výchovy v ČR. V nedávné době v NFA publikovala společně s Marií Barešovou knihu Generace normalizace.

PŘÍZNAČNÉ A VÝZNAMNÉ FILMY DEVADESÁTÝCH LET

- Největší přání II (Jan Špáta, 1990)
- V žáru královské lásky (Jan Němec, 1990)
- Corpus delicti (Irena Pavlásková, 1991)
- Kouř (Tomáš Vorel, 1991)
- Obecná škola (Jan Svěrák, 1991)
- Slunce, seno, erotika (Zdeněk Troška, 1991)
- Tankový praporek (Vít Olmer, 1991)
- Dědictví aneb Kurvahošigutntág (Věra Chytilová, 1992)
- Don Gio (Šimon Caban/Michal Caban, 1992)
- Nový Hyperion aneb Volnost, rovnost, bratrství (Karel Vachek, 1992)
- Krvavý román (Jaroslav Brabec, 1993)
- Lekce Faust (Jan Švankmajer, 1993)
- Nahota na prodej (Vít Olmer, 1993)
- Žiletky (Zdeněk Tyc, 1993)
- Akumulátor 1 (Jan Svěrák, 1994)
- Díky za každé nové ráno (Milan Šteindler, 1994)
- Byl jednou jeden polda (Jaroslav Soukup, 1995)
- Playgirls (Vít Olmer, 1995)
- Kolja (Jan Svěrák, 1996)
- Marian (Petr Václav, 1996)
- Zapomenuté světlo (Vladimír Michálek, 1996)
- Knoflíkáři (Petr Zelenka, 1997)
- Nejasná zpráva o konci světa (Juraj Jakubisko, 1997)
- Minulost (Ivo Trajkov, 1998)
- Návrat idiota (Saša Gedeon, 1999)
- Pelíšky (Jan Hřebejk, 1999)

